

Tìm Lem Nước Mắt Một Bài Thơ

"**M**ấy chùm trước ngõ hoa năm ngoái
Một tiếng trên không ngỗng nước nào..."
Thơ Nguyễn Khuyến, buồn, tôi mở lại
Buồn tình không biết tại làm sao?

Dĩ nhiên ai cũng buồn, đôi lúc
Lấy có người xưa mà tự tình!
Nước mắt. Nhà tan. Còn chút đó
Là Thơ! Một thoáng giữa mộng mênh!

Cái thời Nguyễn Khuyến...thời tan nát
Nước Đại Nam nằm tay ngoại bang
Một kẻ già nua không vực nổi
Thì đành cỡi áo giã từ quan...

Thôi về làng cũ, nhìn hoa nở
Một tiếng trên không...ngỗng nước nào?
Không thể gọi ai cùng cứu nước
Thì nâng bầu rượu rót về đâu!

Ôi thơ Nguyễn Khuyến thời vô vọng
Tôi có là gì cũng thất phu
Là kẻ buộc chân gà chằng chặt
Nhắm nghiền con mắt đổ Thiên Thu!

Trên không thấy có mây bàng bạc
Thấy có đôi con ngỗng lạc bầy
Cúi xuống...nụ hoa vàng trước ngõ
Thấy bàn tay lệ đã đầy tay!

Một trăm năm trước, buồn như thế
Rồi vạn năm sau biết thế nào?
Hai chữ Việt Nam Tàu nó đặt
Không ai thấy nhục, Tại Vì Sao?

*Trời ơi con khóc như thằng bé
Cầm nhánh bông lau muốn phất cờ
Tiếng ngỗng trên không buồn xé ruột
Tìm lem nước mắt...một bài thơ!*

Trần Trung Tá